

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ว่าด้วย มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
พ.ศ.2557

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 (2) และมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ประกอบกับมาตรฐานจริยธรรมที่ผู้ตรวจการแผ่นดินกำหนด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 สภามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ในการประชุมครั้งที่ 8 ประจำปีการศึกษา 2557 วันพุธที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2557 เห็นควรให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ว่าด้วย มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในวิทยาลัยราชพฤกษ์ พ.ศ.2557”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก “ข้อบังคับวิทยาลัยราชพฤกษ์ ว่าด้วย มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในวิทยาลัยราชพฤกษ์ พ.ศ.2553” และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
“คณาจารย์”	หมายถึง	ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และตาม พันธกิจที่มหาวิทยาลัยกำหนด
“เจ้าหน้าที่”	หมายถึง	ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานอื่นใน มหาวิทยาลัยนอกเหนือจากงานสอน
“ผู้บังคับบัญชา”	หมายถึง	อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าสาขา ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ใช้ อำนาจบังคับบัญชา
“จรรยาบรรณ”	หมายถึง	กรอบความประพฤติที่พึงปฏิบัติในการดำรงตน อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและส่วนรวม
“คณะกรรมการ จรรยาบรรณ”	หมายถึง	คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัย ราชพฤกษ์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ข้อ 5 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยและตีความในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด 1

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ 6 จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

ข้อ 7 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่พึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

1) พึงเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงาน และวางตนเป็นแบบอย่างที่ดี

2) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถและทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ 8 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่พึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังนี้

1) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม

2) วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ 9 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่พึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังนี้

1) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมและปราศจากอคติ

2) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร

โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและนิสิตเป็นสำคัญ

3) พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสร้างความสามัคคี ไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความแตกแยก

4) พึงกล้าคิด กล้าทำ ในสิ่งที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตน

5) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

ข้อ 10 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ดังนี้

1) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือผู้บังคับบัญชาในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน

2) พึงปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของมหาวิทยาลัย ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัย หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางมหาวิทยาลัย จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

3) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักคุณธรรม ความเมตตาธรรม และไม่กลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา

4) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

5) พึ่งเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น

ข้อ 11 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีจรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย ดังนี้

- 1) พึ่งดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- 2) พึ่งรักษาเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใด อันเป็นที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- 3) พึ่งละเว้นการนำชื่อเสียงและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตนโดยมิชอบ

4) พึ่งให้ความร่วมมือและตอบสนองนโยบายของมหาวิทยาลัย

ข้อ 12 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีจรรยาบรรณต่อนิสิต ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม ดังนี้

- 1) พึ่งประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของบุคคลทั่วไป
- 2) พึ่งให้บริการแก่นิสิต ผู้รับบริการ ประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาสื่อภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงแนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป
- 3) พึ่งละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กัน โดยเสนาหาจากนิสิต คณาจารย์ ประชาชน ผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี
- 4) พึ่งให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิต ผู้รับบริการ ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- 5) พึ่งรู้คุณค่า สืบสาน และธำรงไว้ซึ่งภูมิปัญญา และวัฒนธรรม ประเพณีอันดีของชาติ
- 6) พึ่งมีจิตสำนึกและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ข้อ 13 คณาจารย์นอกจากต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อ 7 ถึงข้อ 12 แล้ว พึ่งมีจรรยาบรรณเฉพาะคณาจารย์ ดังนี้

- 1) พึ่งปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และวางตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสาคความรู้แก่นิสิต
- 2) พึ่งแจ้งให้นิสิตทราบแนวทางการสอนและวัดผล และพึงประเมินผลการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- 3) พึ่งสอนนิสิตอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตา และเป็นธรรม ไม่ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนิสิต
- 4) พึ่งสอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการงดการสอนด้วยเหตุจำเป็นพึงจัดสอนชดเชย

ข้อ 14 การปฏิบัติผิดจรรยาบรรณถือเป็นความผิดทางวินัย

ข้อ 15 การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง เป็นเหตุให้ไล่ออก มีดังนี้

- 1) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- 2) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิตซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนเอง

- 3) เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิตหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- 4) การเปิดเผยความลับของนิสิตที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมีชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิตหรือผู้รับบริการ
- 5) การสอนหรืออบรมนิสิตเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- 6) เปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

หมวด 2

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ 16 ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณหนึ่งคณะ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- 1) ประธานกรรมการ ซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ โดยตำแหน่ง
- 2) กรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนผู้บริหาร จำนวน 2 คน
- 3) กรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนคณาจารย์ จำนวน 1 คน
- 4) กรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนเจ้าหน้าที่ จำนวน 1 คน

กรรมการตาม 2) 3) และ 4) ให้ได้มาโดยการคัดเลือกผ่านที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร

มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- 1) กำหนดแนวทางการส่งเสริมและการกำกับดูแลให้คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างสม่ำเสมอ
- 2) พิจารณาวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณ
- 3) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ
- 4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด 3

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ 17 เมื่อมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวิธีที่เห็นสมควร เว้นแต่เป็นกรณีการทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อดำเนินการสอบสวน

ข้อ 18 การพิจารณาดำเนินการ ให้ยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ มีโอกาสคัดค้านผู้สอบสวน และต้องคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนิสิต

ข้อ 19 การกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

- 1) ตักเตือน หรือ สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- 2) ภาคทัณฑ์

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกการกระทำผิดจรรยาบรรณส่งต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

ข้อ 20 การตักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน หรือตักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบด้วยว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด และให้บันทึกการตักเตือนไว้เป็นหลักฐาน

สำหรับการสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย แล้วให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงนามรับทราบการสั่งไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 21 การทำภาคทัณฑ์ ให้ทำเป็นหนังสือแสดงให้เห็นว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณในกรณีใดตามข้อใด และให้ผู้ประพฤติผิดลงนามรับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้รายงานต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ 22 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดฝ่าฝืนภาคทัณฑ์ตามที่กำหนดในข้อ 19 ให้ถือเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ 23 การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย

ข้อ 24 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ

หมวด 4

การร้องทุกข์

ข้อ 25 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ใดเห็นว่าตนมิได้รับความเป็นธรรมจากการถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณ มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรฯ ได้ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการตักเตือน หรือการสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง

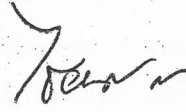
บทเฉพาะกาล

ข้อ 26 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ใด มีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจดำเนินการกับผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

1) ในกรณีที่มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังคงดำเนินการทางจรรยาบรรณไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามกฎหมาย หรือข้อบังคับเดิมที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

2) ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณ โดยถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิมเสร็จแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการทางจรรยาบรรณนั้นเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ 20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

(ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์